

БАБА МЕЦА И ДЪДО МЕЦАНЪ

ихо. Вижда се, че нѣма хора тѣдѣва
наблизо, казала баба Меца. — Я вижъ,
дѣдо, що е това тамъ на малкото столче?

— Да, да, отговорилъ дѣдо Мецанъ,
— трѣбва да се види. Това е гърне и
трѣбва да има нѣщо въ не

Съ тѣзи думи тѣ се приближили и клекна-
ли единъ срѣщу другъ; но доста надалечко отъ
гърнето.

— Ти, бабо, струва ми се, много желасиъ
и поназърнешъ въ гърнето, да видишиъ що
...

— Защо да желаяхъ, дѣдо, каквото и да и-
ма, то не е наше?

— Знаехъ, че не е наше, но сѣхъ, желанието
си е желание. Пъкъ и каква хубава миризма
иде отъ това гърне!